

[Socialministeren.]

tallet og mente, at jeg aldrig havde givet nogen rigtig Forklaring paa, hvad det omfattede. Jeg tror, jeg har gjort det, men jeg skal gerne gentage det. Det ærede Medlem ønsker at vide, forstaar jeg, om hvor mange af samtlige arbejdsløse man kan sige, at de har gaaet saa længe ledige, at man egentlig ikke kan regne med dem som arbejdsløse mere. For at vise, i hvor høj Grad Beskæftigelsesmængden spiller ind, kan jeg oplyse, at ved Udgangen af Januar Kvartal 1934 var der 32 000 arbejdsløse, som havde gaaet mere end 10 Maaneder arbejdsløse i Løbet af 2 Aar, det vil sige faldt ind under den Kategori af arbejdsløse, vi kalder langvarigt arbejdsløse. Hvis Arbejderne nu var saa arbeidsmodvillige, som man fra visse Sider ynder at fremhæve, skulde dette Tal jo være saa nogenlunde upaavirkeligt af de skiftende Tider. Ved Udgangen af 1934 var det imidlertid faldet fra de førnævnte 32 000 ned til 21 000. Det faldt saa for hver Maaned, indtil vi hen paa Eftersommeren 1936 var nede under 9 000; fra 32 000 for 3 Aar siden er det altsaa faldet til nu sidste Efteraar at være under 9 000. Det er jo et betydeligt Fald, og det viser, i hvor høj Grad netop den øgede Beskæftigelse bevirker, at Folk kommer i Arbejde, og at det Antal, der er uheldige nok til at komme til at gaa ledige mere end 10 Maaneder i Løbet af 2 Aar, bliver mindre og mindre. Men over for den ærede Forespørger vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det jo slet ikke er i den Gruppe, vi skal finde de egentlig arbejdssky, hvis der er Tale om arbejdssky Personer, det er i den Gruppe, der omfatter dem, som har gaaet arbejdsløse i mere end 26 Uger i Løbet af 3 Aar eller mere end 39 Uger i Løbet af 4 Aar, og den Gruppe omfattede, da den var størst, i Tiden fra Januar Kvartal 1934 og indtil Begyndelsen af 1935, Slutningen af Marts Maaned, 6 622. Den var henad Efteraaret i Fjor nede paa 4 700. Her er Udsvinget altsaa ikke saa stort, selv om henimod 50 pCts Nedgang jo dog ogsaa betyder noget. Men Tallet mellem 4 000 og 5 000 synes det umuligt at komme ned under.

Den nævnte Gruppe omfatter alle de ældre Arbejdere, som ikke mere kommer ud paa Arbejdspladserne. Jeg har ikke noget Tal paa, hvor mange de er, men vi kender jo en Række af dem fra mange forskellige Fag og ved, at det er et af Tidens Problemer, at naar en Mand oppe i 50erne afskediges, har han meget vanskeligt ved at komme i Arbejde paa ny. Dertil kommer,

at i den Gruppe er ikke faa, som er for raske til at kunne faa Invaliderende, derfor har fuld Adgang til at være Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, men ikke er i Stand til konkurrencemæssigt at klare sig paa Arbejdspladserne ved Siden af yngre og helt arbejdsdygtig Arbejdskraft. Der kan være Folk imellem, som maaske ikke egner sig lige godt alle Tider til Samarbejde, som man ikke saa gerne ønsker, som maaske har ringere Evner fagligt set. Medens de i øvrigt kan være raske nok, er de fagligt set ikke saa godt uddannede eller udrustede og har derfor meget vanskeligt ved at komme i Arbejde.

Endelig findes der naturligvis i denne Gruppe maaske en Femtedel eller en Sjettedel eller en Tiendedel — det er mig umuligt at nævne en bestemt Procent — arbejdssky Mennesker, hvad ingen kan bestride, at der findes saa vel i vort Land som i et hvilket som helst andet Land og mellem Arbejderne lige saa vel som i andre Befolkningslag. Men naar vi analyserer de Tal, der foreligger i den officielle Statistik, har vi i denne Gruppe paa mellem 4 000 og 5 000 — det vil sige ca. 10 pCt. af den laveste Sommerarbejdsløshed, vi har — alle de Medborgere, som af forskellige Grunde ikke har været i Stand til at klare sig lige saa godt i Konkurrencen som de øvrige. Jeg vil haabe, at det ærede 3die Medlem for 6te Kredt vil være tilfreds med disse Oplysninger. Jeg tror ikke, det er muligt at skaffe andre.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om den Ændring, der, som man hævder, afskaffer Kristelig Arbejdsløshedskasse. Man glemmer visse Realiteter. I 1907, da Arbejdsløshedslovgivningen blev gennemført, bestod der her i Landet en lang Række fagligt opvoksede Arbejdsløshedskasser. De Forhandlinger, der dengang blev ført, byggede paa, at Fagforbundene, som havde skabt den frivillige Arbejdsløshedsforsikring i den Form, den havde, eller rettere den faglige Arbejdsløshedsforsikring, skulde forpligte alle deres Medlemmer til at være Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen. At skabe en Arbejdsløshedsforsikring, hvor de Arbejdere, der stod i nogenlunde fast Arbejde, havde Adgang til at unddrage sig Kontingentydelse, saa man til Rest kun havde dem af de forsikrede, der havde den største Risiko for at komme ud som ledige, vilde der ikke være nogen Mening i; paa det Grundlag havde Fagforbundene aldrig bygget Arbejdsløshedsforsikringen op. Derfor blev den Forudsætning, hvorunder Arbejdsløshedsforsikringen gennemførtes ved Lov af 1907, bevaret gennem alle de føl-